

Страни в главното производство

Жалбоподател: B. Martens

Отговорник: Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Диспозитив

Членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, съгласно която, за да се запази отпуснатото финансиране на висше образование, провеждано извън тази държава, е необходимо студентът, който кандидатства за такова финансиране, да е пребивавал в посочената държава през поне три от шестте години, предхождащи записването от него на това образование.

⁽¹⁾ ОВ С 274, 21.9.2013 г.

Решение на Съда (втори състав) от 26 февруари 2015 г. (преюдициално запитване от Bayerisches Verwaltungsgericht München — Германия) — Andre Lawrence Shepherd/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-472/13) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Убежище — Директива 2004/83/ЕО — Член 9, параграф 2, букви б), в) и д) — Минимални стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или на лицата без гражданство като бежанци — Условия за получаване на статут на бежанец — Действия на преследване — Съдебно преследване и наказване на лице от състава на въоръжените сили на Съединените щати, отказало да служи в Ирак)

(2015/С 138/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Страни в главното производство

Жалбоподател: Andre Lawrence Shepherd

Отговорник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

1) Разпоредбите на член 9, параграф 2, буква д) от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкуват в смисъл:

— че те обхващат целия военен личен състав, включително логистичния или помощния персонал,

— че те се отнасят до положение, в което самата изпълнявана военна служба би предполагала, в определен конфликт, да се извършват военни престъпления, включително положения, в които търсецията убежище участва само косвено в извършването на такива престъпления, при положение че при упражняването на своите функции той предоставя с разумна правдоподобност необходима подкрепа за подготовката или за изпълнението на същите,

— че те не се отнасят изключително до положения, в които е установено, че вече са извършвани военни престъпления или могат да са от компетентността на Международния наказателен съд, но и до тези, в които търсецията убежище е в състояние да установи, че е много вероятно да бъдат извършени такива престъпления,

- че преценката на фактите, която само националните органи извършват под контрола на съда, за да квалифицират положението на разглежданата служба, трябва да се основава на съвкупност от улики, която е от естество да установи, с оглед на всички разглеждани обстоятелства, и по-конкретно на относимите факти, свързани със страната на произход в момента на вземането на решение по молбата, както и личния статут и личното положение на молителя, че положението на службата прави правдоподобно извършването на твърдените военни престъпления,
 - че обстоятелствата, че военна намеса е била започната по силата на мандат от Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации или въз основа на консенсус на международната общност, и че провеждащата операцията държава или държави преследват военните престъпления, трябва да бъдат взети предвид при преценката, която националните органи извършват, и
 - че отказът да изпълнява военната служба, трябва да е единственото средство, позволяващо на търсецкия убежище да избегне участието в твърдените военни престъпления, и че вследствие на това, ако той се е въздържал да премине процедура по общия ред за отказ от военна служба, такова обстоятелство изключва всякаква закрила по член 9, параграф 2, буква д) от Директива 2004/83, освен ако посоченият молител докаже, че не е имал достъп до никаква процедура от такова естество в неговото конкретно положение.
- 2) Разпоредбите на член 9, параграф 2, букви б) и в) от Директива 2004/83 следва да се тълкуват в списък, че при обстоятелства като тези в делото по главното производство не изглежда евентуалните мерки по отношение на лице от състава на въоръжените сили, поради неговия отказ да изпълнява службата си, като например налагане на наказание лишаване от свобода или уволнение от армията, да могат да се считат, от гледна точка на законното упражняване от съответната държава на правото ѝ да поддържа въоръжена сила, за толкова несъразмерни или дискриминационни, че да бъдат включени сред актовете на преследване, визирани в тези разпоредби. Това обаче следва да бъде проверено от националните органи.

⁽¹⁾ ОВ С 336, 16.11.2013 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 5 март 2015 г. — Европейска комисия/Френска република

(Дело С-479/13) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данъчни въпроси — ДДС — Прилагане на намалена ставка — Доставка на дигитални или електронни книги)

(2015/С 138/09)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: C. Soulay и F. Dintilhac)

Ответник: Френска република (представители: D. Colas и J.-S. Pilczer)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Кралство Белгия (представители: M. Jacobs и M. J.-C. Halleux)

Диспозитив

- 1) Като прилага намалена ставка на данъка върху добавената стойност за доставките на дигитални или електронни книги, Френската република не е изпълнила задълженията си по членове 96 и 98 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива 2010/88/ЕС на Съвета от 7 декември 2010 г., във връзка с приложения II и III към посочената директива и с Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 година за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112.